

QUÊ HƯƠNG AI CHẲNG MUỐN VỀ THĂM

**Quê hương ai chẳng muốn về thăm
Trăm nhớ ngàn thương lệ ướt đầm
Thấm cả vào thơ, từng chữ nghẹn
Lời sâu, nghĩa tủi, ý bấn khoăn...**

*

**Quê hương ai chẳng muốn về thăm
Bà mẹ đường gân những vết bầm
Máu bán từng ngày khô cạn máu
Ngã vùi bên lộ buổi đầu năm**

*

**Quê hương ai chẳng muốn về thăm
Áo gấm khoe sang giữa bụi lùm
Trí tuệ khoe giàu, khoe hạnh phúc
Khoe quyền, khoe lực, chẳng khoe tâm !**

*

**Quê hương ai chẳng muốn về thăm
Em gái mười ba đã má hồng
Phủ lớp son sần lên tuổi ngọc
Thả đời trên đỉnh ngọn cuồng phong**

*

**Quê hương ai chẳng muốn về thăm
Em bé mồ côi góc chợ nằm
Bà lão chợ chờ tô nước phở
Và người khách lạ thản nhiên ăn**

*

**Quê hương ai chẳng muốn về thăm
Khốn giới công nhân lệ rớt thẳm
Bời bợn cầm quyền và đám chủ
Đập vùi, bóc lột quá vô tâm !**

*

Quê hương ai chẳng muốn về thăm
Nghĩa địa thành ra chỗ nhảy đầm
Ruộng lúa, vườn cây thành khách sạn
Âm sâu, dương hận đã bao năm

*

Quê hương ai chẳng muốn về thăm
Ôi lệ hờn đau khó thể cầm
Người lính cô đơn ôm chiếc nạng
Bị thương thời Việt cộng xâm lăng ...

*

Quê hương ai chẳng muốn về thăm
Bản Giốc, Nam Quan đã nát bầm !
Hỏi có đau lòng khi đất nước
Tây Nguyên, Hoàng Đảo ngập hờn căm ?

*

Quê hương ai chẳng muốn về thăm
Ngặt nỗi oan khiên chữa lách bằng
Đời sống dân ta đầy tủi nhục
Ta về, thấy cảnh, có vui chăng???

Ngô Minh Hằng

<http://thongominhhang1.blogspot.com.au/>

www.vietnamvanhien.net

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 4800 TÁC PHẨM